

Dr. Ožbald Haunig — 60 letnik.

Pred 60 leti, dne 26. julija 1876, se je rodil v priprosti kmečki hiši na Reberci pri Železni Kaplji odličen sodnik in zaslužen narodni delavec dr. Ožbald Haunig. Osnovno šolo je obiskoval v domačem kraju, gimnazijo pa (do leta 1898) v Celovcu. Prvotno je hotel postati duhovnik; ostal pa je v semenišču le eno leto. Nato je študiral pravo na graškem vseučilišču, kjer je leta 1905 promoviral. Začetkom l. 1904 je vstopil kot sodniški pripravnik v službo pri deželni sodišču v Celovcu. Leta 1907 je postal sodnik in služil v raznih krajih nemške Koroške. Maja 1908 je dobil mesto na okrajnem sodišču pri Sv. Lenartu v Slov. goricah. Tukaj je ustanovil svoj dom in tu deluje že celih 28 let. Leta 1920 je postal predstojnik tega sodišča.

Svoj rod in dom je vzljubil Haunig že v rani mladosti in zvest sin naše zemlje je ostal vse svoje življenje. Spoznal je, da narod ne rabi takozvanih sijajnih juristov, ki poznajo le paragrafe in pravne teorije, temveč dobre sodnike, ki čutijo z ljudstvom in ki žele vsakemu le najboljše. »Dober sodnik je samo dober človek«, to je njegovo osnovno načelo, po katerem se je vedno ravnal. Zato uživa v vseh slojih prebivalstva neomajeno zaupanje ter spoštovanje; kajti narod ve, da mu je »ata« Haunig zaščitnik pravic, pravi oče svojih varovancev in odkritosrčen prijatelj vseh. Tako je vzgled pravega ljudskega sodnika.

Reberški Ožbald — tako so mu rekli za časa njegovih dijaških let — se je bavil vneto z našim jezikom in slovstvom že kot srednješolec. Njegov učitelj in vzornik je bil znani rodoljub in pisatelj dr. J. Šket, ki ga je tudi pravilno ocenil, ko mu je dal v maturitetnem spričevalu odlično red iz slovenščine. Že takrat in pozneje je priobčil v tedanjem edinem slovenskem listu na Koroškem »Miru« več smešnih in resnih člankov in povesti. Med temi je ugajala priprostemu ljudstvu najbolj njegova pristna koroška humoreska »Tine in Barigeljc«. Sotrudnik in tovariš mu je bil ožji rojak in znani pisatelj dr. France Kotnik. V njegovi družbi ali sam je prepotoval Reberški Ožbald v počitnicah ves slovenski Korotan in nastopal kot humorističen predavatelj zlasti s svojim »Nosanom — beračem« na številnih zborovanjih in ljudskih veselicah. Kjerkoli se je pojavil s svojim širokim klobukom, so napolnili domačini sobe in dvorane do zadnjega kotička. Tako je budil s humorjem narodno zavest. Pa tudi pozneje je našel kljub obilnim skrbem in poslom v službi še vedno dovolj časa, da je napisal v »Slovenskem gospodarju«, »Slovincu« in drugih listih marsikaj poučnega in zanimivega. Zlasti se je zanimal za preteklost našega naroda, kar dokazujejo njegove zgodovinske povesti »Slednji vitez Reberčan« (1927), »Črni križ pri Hrastovcu« (1928), »Kapelški punt« (1928), »Tatenbah« (1930) in druge, kakor tudi razni članki, n. pr. o kužnih križih v Slovenskih goricah itd. Njegov slog je lahek in priprost; zato so se njegova dela priljubila posebno kmečkemu ljudstvu. »Črni križ« je dramatisiral bogoslovec Pe-

tančič in ta igra se je vprizorila z velikim uspehom v raznih krajih naše domovine, med drugimi tudi v Mariboru. Da ohrani v živem spominu strahote čarovniških procesov, ki jih opisuje v tem delu, je dal pred kratkim postaviti pri Črnem lesu ob cesti proti Sv. Lenartu črni križ.

V osebnem občevarju je »ata« Haunig

skromen, dobrohoten in ljubezniv. Vsa kega sprejme rad v svoji gostoljubni hiši in vsak se čuti srečen v njegovi vedno vedri družbi.

Prijatelju in sotrudniku Ožbaltu želimo ob njegovem življenjskem jubileju iz polnega srca: »Bog živi in na mnoga leta.« V. T.

DRUŠTVENE VESTI

Tabor dekliških Marijinih družb v Rajhenburgu. V nedeljo dne 9. avgusta bo za videmsko in leskovsko dekanijo tabor dekliških Marijinih družb v Rajhenburgu. Ob desetih bo pridiga in sv. maša z ljudskim petjem, po sv. maši pa zborovanje pred cerkvijo. Ob dveh bo pridiga in nato procesija okoli cerkve z Marijinim kipom. Med procesijo bodo pete litanije Matere božje. Govorila hosta oč. gg. stolni kanonik dr. Ivan

Zagar iz Maribora in stolni vikar Alojzij Košmerlj iz Ljubljane. Tabora se morajo udeležiti vse Marijine družbe videmske in leskovske dekanije z zastavami in družbenimi znaki. Vsa dekleta, ki ljubijo Marijo, bodo prihiteli za ta dan v Rajhenburg že v soboto zvečer ali pa v nedeljo zjutraj, z okrašenimi vozovi ali peš. Čim več vas bo, tem lepše bo!

Zgornja Sv. Kungota. Dekliške Marijine družbe pri Gornji Sv. Kungoti priredi v nedeljo dne 2. avgusta, ob treh popoldne gledališko predstavo z ljudsko igro »Sv. Cita« v treh dejanjih, in burko v dveh dejanjih »Pri gospodi«. Vabimo od daleč in blizu!

Odprta noč in dan so groba vrata.

St. Peter pri Mariboru. Pretečeni petek je bil pokopan posestnik iz Celestrine Trampuš Ivan, star komaj 48 let. Naj v miru počiva!

Polenšak. Spet se je oglasila bela žena-smrt in pobrala enega izmed najstarejših župljanov. Od kapi zadet je umrl 85 letni Stebih Matija, vžitkar iz Polenec. Neizprosni jetiki pa je podlegel Golob Martin, posestnik iz Bracilavec v najlepši moški dobi. Bil je vrl naročnik »Slov. gospodarja« in njega zvest čitatelj. Vedno je stal v vrstah bivše SLS in je bil nje volilec. Lepo pripravljen in pokrepčan s tolažili sv. vere, je odšel v boljše življenje. Zapušča žalujočo ženo in 2 nepreskrbljeni hčerki. V splošni bolnici v Mariboru pa je zatisnil oči k smrtnemu spanju Kekec Franc, posestnik iz Lasigovec. Dosegel je blizu 60 let. Operacija radi srčnih in pljučnih tvorov mu ni

mogli rešiti življenja. Tudi on je bil naročnik in čitatelj našega lista. Kakor on v tuji, tako prva dva v domači zemlji naj mirno snivajo večno spanje, njih duše pa uživajo plačilo gor v svetlih nebesih. Vsem preostalim žalujočim pa naše sožalje!

Sv. Rupert nad Laškim. Dne 23. junija so našli v vinogradu v Gori pod Sv. Rupertom mrtvo ženo Marijo Brečko iz Horovic. 76 let stara ženska je šla na delo v vinograd, a Bog je dobro ženo nenadoma poklical na plačilo. Zadel jo je kap. Bila je pravična, vzgledna, tiha ženska, ki je bila gotovo pripravljena na odhod. — Dne 15. julija pa je šel 80letni mož Primuž Šalobir v gozd drevesa podirati. Drvo je nesrečno padlo in ubilo marijivega delavca. Naj počiva v miru božjem!

DOPISI

St. Peter pri Mariboru. V Maria Taboru pri Gradcu poromamo v soboto dne 15. avgusta na praznik Marijinega Vnebovzetja. Kdor ima sorodnike ali znance v Gradcu, se vljudno naproša, da naznani njih naslove. Povabljeni bodo k slovenski romarski pobožnosti. Kdor se še romarja želi udeležiti, se še lahko prijavi. Naslove graških Slovincov je javiti na naslov: Prosvetno društvo »Skala« pri Sv. Petru nize Maribora. — Tabora JRZ v Mariboru dne 9. avgusta se udeležimo šentpeterčani polnoštevilno. Po rani službi božji se zberemo in odkorakamo z g. lbo na čelu v Maribor. Seveda je dovoljeno tabora se udeležiti tudi ženam in dekletom. Tudi za vozove bo dovolj primerne prostora v Mariboru na razpolago. Pokažimo tudi tokrat, da smo šentpeterčani vedno eni in isti ter zvesti svojemu voditelju g. dr. Korošcu! — Šentpeterčani so zadnje nedeljo pokazali, da imajo usmiljeno srce do svojih delavskih sotrpinov iz hrastniške doline, ki si zidajo cerkev v čast Kristusu Kralju. Besede dušnega pastirja iz Hrastnika so globoko segle poslušalcem v srce in

vsi so se radi odzvali in darovali po svojih močeh, da bi hrastniški rudarji prišli čimprej do svoje cerkve.

Sv. Anton na Pohorju. Danes pa same novice: Dne 12. julija sta obhajala gospod in gospa Petrun, po domače Kuternik, v krogu svoje vrl družine in prijateljev srebrno poroko. K tej slovesnosti iskreno častitamo z željo, da jima da Bog dočakati še zlato poroko. — Antonovo smo mirno, a slovesno obhajali. Bilo je več romarjev ko lani, zato več hrepenceh arc. Sv. Anton jih usliši! — Tovariški sestanek smo imeli tu gori na 856 m visokem hribu. Sv. Anton je bil častitih gospodov zelo vesel, saj tako število in v Slomškovem duhu vesele družbe dolgo ni videl. — Da smo imeli tudi mi na enem koncu župnije točo, se ni čuditi, ko pa je tudi krog nas divjalo z bliskom in treskom. Če je naša slavna občinska uprava precenila škodo, mi ni znano. Njena dolžnost bi vsekakor bila. Sploh bi bilo tu treba temeljite spremembe, ki jo pričakujemo pri prihodnjih občinskih volitvah. — Zmagoslav bi se rad ženil; potrebuje pridno, pošteno in seveda tudi petično nevesto. Kdo bi vedel za tako, naj mu proti lepi nagradi sporoči. Se ne bo kesal, še na gostijo bo gotovo povabljen.